

ที่สุดของแสงสว่าง

>>> **มาตรฐานของคนอื่นอาจจะไม่ใช่ที่ทำให้ชีวิตเราดีขึ้น** <<<

เรากำลังก้าวสู่ความเสมือนจริงในทุก ๆ ด้าน **ความจริงเริ่มหายไปเพราะเครื่องมือปัญญาประดิษฐ์** เข้ามามีบทบาท เป็นการรวบรวมข้อมูลแล้วสังเคราะห์สรุปออกมา จะเป็นความจริงหรือไม่ เครื่องมือไม่สามารถบอกเราได้ **ความเสมือนจริงกำลังถูกสร้างเป็นมาตรฐานจริง** ที่ไร้อชีวิตไร้จิตวิญญาณ ทั้งหลายทั้งปวง โลกในอนาคตก็จะใช้มาตรฐานเสมือนจริงเป็นเครื่องมือแข่งขันกัน ใช่หรือไม่? วันนี้เรายังใช้มาตรฐานของใครของมันตัดสินคนนั้นคนนี้กันอยู่....

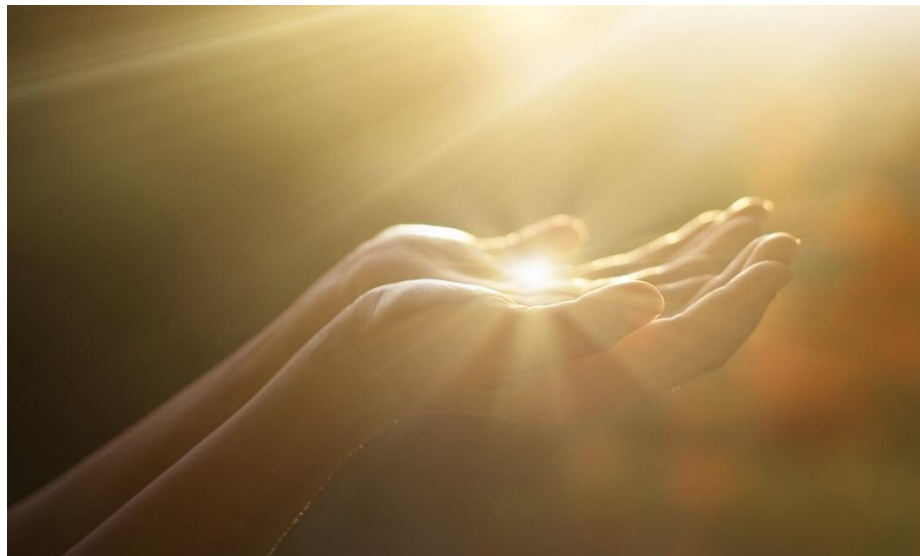
ฉะนั้นแล้วเราฝึกรู้จักที่จะใช้มาตรฐานของเราในการไปตัดสิน เรียกร้องผู้คนและเรื่องราวที่เราเห็นแล้วไม่ถูกจริตไม่ถูกใจเรา **เพราะว่าพระเจ้าสร้างเราแต่ละคนให้เติบโตมาด้วยประสบการณ์และวิถีทางที่แตกต่างกัน** ผู้คนและเหตุการณ์ที่เราไม่ชอบ จะอย่างไรวันหนึ่งที่ต้องพบเจอ การตัดพ้อ โกรธเคือง บ่นว่ากล่าวกัน นอกจากจะทำร้ายตนเอง ทำร้ายผู้อื่น ทำลายจิตวิญญาณของเราให้ตกต่ำลงไปแล้ว ก็ไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาแต่อย่างใด เราต้องพยายามเรียนรู้ที่จะเข้าไปในทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อที่จะได้ช่วยเปิดประตูบานใหญ่ไปสู่แสงสว่าง ที่มีปลายทางคือ **ความเมตตา** เราต้องไม่ไปอย่าก้าวก่ายชีวิตใคร ถ้าเขาไม่ได้ร้องขอ **“เพียงรับฟัง”** คือทางที่ดีที่สุด ไม่ตัดสิน ไม่บงการ ไม่ตำหนิ

การแสดงความเห็นนั้นไม่ผิด **แต่การตัดสินในทุกเรื่องโดยใช้มาตรฐานของตัวเอง ไม่ใช่สิ่งที่ควรจะทำ** เพราะว่าแต่ละคนผ่านโลกมาไม่เหมือนกัน จึงไม่แปลกที่ความคิด มุมมองทัศนคติที่มีต่อปัญหาจะต่างกัน ปัญหาของใครสุดท้ายเขาต้องเลือกเอง เคารพการตัดสินใจของคนอื่น คือมารยาทขั้นพื้นฐานที่เราควรจะมี ในโลกใบนี้ไม่มีความ

สมบูรณ์แบบที่ปราศจากความบกพร่อง อยู่ที่ใ้มาตรฐานใด อยู่ที่มองเห็นหรือไม่ ที่สำคัญหากขาดความบกพร่องความสมบูรณ์แบบนั้นก็ไม่ใช่ความสมบูรณ์แบบ

ในโลกที่มีสองด้านสองมุม **ความสมบูรณ์มักจะเดินคู่เคียงไปกับความบกพร่อง** เพราะเป็นการเปรียบเทียบ สวดยกับขี้เหล็ก ชอบกับเกลียด โง่กับฉลาด แข็งแรงกับอ่อนแอ ล้วนเป็นเรื่องปกติแห่งความจริงที่ทำให้เราเข้าใจโลก และเติบโตอย่างเข้มแข็ง เป็นที่สุดแสงสว่างในชีวิตเรา **ใครบางคน “เกลียดเรา” ก็ไม่ได้แปลว่า เราจะแย่** ใครบางคน “ดูถูกเรา” ไม่ได้แปลว่า เราห่วย ใครบางคน “ไม่รักเรา” ไม่ได้แปลว่า เราไม่ดีพอ ใครบางคน “ถอยห่างเราไป” ไม่ได้แปลว่า เราไม่มีค่า อย่าใช้การกระทำของใครมาเป็นมาตรฐานตัดสินตัวเรา แต่ทุกคนมีสิทธิ์คิด เราก็มีสิทธิ์ของเรา คนอื่นก็มีสิทธิ์ของเขา เพราะพระเจ้าให้ความแตกต่างเพื่อให้เราไ้ตรงต่อชีวิต อย่าให้ใครมาลดทอนคุณค่าในตัวเรา และเราก็อย่าไปด้อยค่าคนอื่นด้วยเช่นกัน

สิ่งที่กำหนด ชีวิตของเราจะมีความสุขหรือไม่มีความสุขก็ขึ้นอยู่กับมุมมอง ความคิดอาจมีองค์ประกอบไม่ดี และอาจมี องค์ประกอบดี ในสิ่งที่ไม่ดีก็เป็นไปได้ ดังนั้น เราจึงควรมีทัศนคติแง่บวก มองด้านดีของทุกสิ่ง และคิดดีในทุก ๆ ด้าน ทัศนคติ ที่ดีและมองโลกในแง่ดี เรื่องที่ไม่ดีก็จะกลับกลายเป็นเรื่องที่ดี เพราะดวงตาเรามองตรงไปยังเจตจำนงความรอดที่พระประทาน และนี่คือที่สุดของแสงสว่างส่องนำทางชีวิตเรา

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>